

Studiebesök: Olle Olsson Hagalund – ett konstnärshem och museum 15 och 22 maj 2025

Det var en blåsig dag och vägen från spårvagnen kändes lite lång, men till slut steg vi in genom grinden till Olle Olssons färgglada hus i Hagalund.

Vår guide Marie Andersson började med Hagalunds historia utifrån Kent Fernströms detaljerade modell.

1840 kostade tomterna här bara 10 öre/kvm och man kunde bygga i trä.

Snart växte det fram ett helt samhälle på 250 - 300 hus, med de flesta uppdelade i små lägenheter.

Under 60-talet började de små husen rivas för att ge plats till åtta 13-våningshus med större och luftigare lägenheter.

Tack vare protester, sparades 4 hus från rivningsvågen – de med gröna prickar på taken.

Här ser man Olle Olssons hus i mitten, där han sitter på trappan och med sin gröna 'bubbla' parkerad framför.

Olle Olssons morfar byggde deras hus och från början var även det uppdelat i fyra 2-rums lägenheter.

När Olle Olsson föddes 1904 bodde 30 personer i huset.

Fotografierna är av olika familjemedlemmar och från olika perioder i hans liv.

Han började måla tidigt och kom in på konstskolan.

Men när han upptäckte att hans enda intresse var att måla Hagalund, slutade han sin utbildning och fortsatt måla som han vill.

Han fick sitt genombrott 1938 med PUB:s utställning, där 5 av hans 6 målningar såldes.

Fyra år senare ordnade galleri Färg och Form en utställning med 80 av hans målningar – och samtliga såldes.

Då kunde han börja försörja sig på sin konst.

Olle Olsson satt aldrig något datum på sina tavlor, men Marie berättade om hur man kan känna igen ungefär när de målades.

I början signerade han bara med sitt namn och målade i en dovre färgskala.

Men han ville alltid sätta något rött i tavlan för att dra betraktarens ögon till den viktiga delen.

I detta självporträtt till exempel ser man att hans öron är röda, för att dra uppmärksamhet till ansiktet.

Han tyckte om vinterljuset och målade tidigt under våren.

Efter att löven slog ut blev allting, som han uttryckte det, 'bara spenat.'

Sedan blev 'Olle Olsson Hagalund' hans signum och under 50-talet målade han med starkare färg.

Även ramarna målades i glada mönster.

Detta trots att hans älskade Hagalund blev hotat.

Marie står framför en bild som visar en auktion inför rivningen av ett hus.

Och i skildringen av 'paradiset' ser man Adam och Eva på en tavla i trädgården, medan de stora blåa husen hotar i bakgrunden till vänster.

Detta stora rum var tänkt som ateljé, men han föredrog att dra sig undan till sin andra ateljé.

Han kunde aldrig måla när andra tittade på.

Inte ens hans hustru Maja fick någonsin se honom måla.

Vi tog oss uppför den smala trappan till övervåningen.

Trapphuset var från början föräldrarnas sovplats, medan de första trapporna låg på baksidan, intill husets ursprungliga entré.

I det gamla ombyggda trapphuset hänger skisser, som han gjorde som underlag för sina tavlor...

... och även ett självporträtt.

I matsalen i övervåningen finns en del möbler, som efter hans ritningar tillverkades i furu av elever på Norrbacka-institutet, en skol- och yrkesutbildning för människor med rörelsehinder.

Bredvid bordet hänger en tavla från en nattklubb i Paris från sent 30-tal och där han har målat in sig själv nere i vänsterhörnet.

Men den resan var nästan ett undantag; när journalister frågade honom om han hade rest mycket i sitt liv, fick de svaret, 'Ja, jag har varit i båda Sundbyberg och Bromma.'

Soffan i rummet intill hade han också ritat, och här sov han, i samma rum som sina föräldrar fram tills han gifte sig med Maja.

Idag uppfattar vi det som 'trångbott', men fram till 40-talet var det väldigt vanligt.

Under 60-talet hade han allt svårare att skilja sig från sina målningar.

Han började jobba bredare för att täcka upp inkomst-förlusten.

Det blev mycket scenografi för lokala teatrar och även litografier.

Han var så pass kända vid den här tiden att det gick bra.

I en bild här från när Olle var med i Hylands Hörna, ser vi ABC-boken som han gjorde några illustrationer till.

ABC-boken bestod av texter inskickade från allmänheten som illustrerades av kända konstnärer

Olle hade ritat bl.a. Bb för Beatles, där texten löd: 'en sorts orkester vars frisör har tatt semester'.

Nu stod vi i hans sista sovrums, framför en tavla av dottern Lena i en vit klänning som hon älskade.

Här dog Olle Olsson 1972 av en hjärtinfarkt.

Han hade slutat måla, hans ateljé hade rivits och han trodde att även hans eget hus skulle rivas.

Han hade nyligen målat det i stark turkos som en markering av dess värde.

Vi undrade om han inte hade dött av ett brustet hjärta.

Det blir lätt att drömma sig tillbaka till hur det var, när Olle Olsson växte upp här, med utsikt över Hagalunds små hus och vackra trädgårdar.

Men man ska komma ihåg, att människor även längtade till det moderna, och att många ville komma bort från de små trångbodda husen till något större och luftigare.

Vi var några som hade matsäck med oss och vi hittade en solig plats på bakgården att sitta och fortsätta prata.

Det är med viss ironi man inser att de höga blåa husen som ersatt gamla Hagalund nu är K-märkta...

Text och foto: Karin Becker

Torsdag 22/5 var en andra grupp på besök och fick samma intressanta och sakkunniga guidning av Marie Andersson.

